

مروری بر اشتباهات مدیریتی که تیم‌های فوتبال کشورمان را با دردسر مواجه کرد

اشتباهات مدیریتی هم جزئی از فوتبال است؟

روز سه شنبه خبر رسید تیم فوتبال استقلال با حکم فیفا از نقل و انتقالات زمستانی محروم شد! اما این تنها اتفاق عجیب و خبر بد این روزها برای فوتبال کشورمان نبود. در شرایطی که فوتبال‌دوستان بابت گلزنی‌های رضا قوچان‌نژاد در لیگ هلند و حضورش به عنوان اولین ایرانی که به صدر جدول گلزنان یک لیگ اروپایی صعود کرده، سرخوش بودند چند اتفاق عجیب و غریب دوباره همه را پکر کرد. روز دوشنبه برنامه ۹۰ نشان داد که در کل، اشتباهات داوری در فوتبال ما از حالت تک و توکی به جینی تغییر وضعیت داده! به خصوص این که یکی از داوران، بازیکنی را که دو کارته بود اخراج نکرد و جالب‌تر این که این ماجرای نادر که در کل فوتبال دنیا خیلی کم اتفاق می‌افتد برای این داور گرامی دوبار رخ داده و از این نظر فوتبال کشور را صاحب یک رکورد بی‌نظیر کرده است! هر چند در ادامه توضیحاتی برای این اتفاق نادر داده شد که به نظر چندان منطقی نمی‌رسید. بعد از این شبرین کاری‌ها در داوری، ماجرای محرومیت باشگاه استقلال در شرایطی که چند بازیکن جدید هم گرفته اما نمی‌تواند از آن‌ها استفاده کند نشان داد که معضلات فوتبال ما همچنان پا برجا هستند و هیچ کس از عواقب آن‌ها درس عبرت نمی‌گیرد. هر چند فیفا می‌توانست برای تاخیر استقلالی‌ها در واریز پول بازیکن خارجی‌شان جریمه‌های دیگری هم در نظر بگیرد اما به نظر می‌رسد نفوذ قطری‌ها در فیفا که نماینده‌شان باید در جام باشگاه‌های آسیا مقابل استقلال بازی کند باعث شد تیم قدیمی و پرافتخار کشورمان، در فصل فوتبال پرفراز و نشیبش دچار دردسر تازه‌ای شود. دردسری که اگر در دیگر کشورها عجیب است برای تیم‌های ما چیزی شبیه خاطره است؛ چون در همین روزها پرسپولیس هم درگیر پرونده شکایت مانوئل ژوزه سرمربی پرتغالی است که یک نیم فصل ناموفق در این تیم بود و حالا اگر طلب میلیاردری‌اش را نگیرد قرمزها هم در معرض خطر کسر امتیاز قرار می‌گیرند. اتفاقی که پیش از این هم برای آن‌ها رخ داده بود. ماجرای استقلال بهانه‌ای شد تا مروری داشته باشیم بر این گاف‌ها و اشتباهات مدیریتی که کام فوتبال‌دوستان را تلخ کرده است، اشتباهاتی که مثل اشتباهات داوری، برای ما جزئی از فوتبال است.

بررسی گاف‌های مدیریتی در فوتبال به بهانه محرومیت اخیر استقلال

«فوقش جریمه‌اش را می‌دهیم»

مازیار حکاک- دو روز گذشته، شوک بزرگی به فوتبال ایران و هواداران آبی‌های پایتخت وارد شد. یک ماجرای ساده و قابل حل به یک بحران تبدیل شده است و حالا استقلال نمی‌تواند در پنجره نقل و انتقالات زمستانی، بازیکنی را جذب کند. تقریباً درباره ۹۰ درصد خارجی‌های لیگ ایران، این وضعیت به وجود می‌آید که بلافاصله بعد از حضورشان در تیم‌های ایرانی، باعث به‌وجودآمدن ماجراها و داستان‌هایی می‌شوند که برای مدیران فوتبالی ما غیرقابل حل است. اگر در ایران از ضعف کمیته انضباطی و فدراسیون فوتبال، به باشگاه‌ها می‌توانند پول بازیکن یا مربی را بپيچانند، در فیفا همه چیز طبق قانون پیش می‌رود و همین قانونمندی، گریبان تیم‌های ایرانی را می‌گیرد. فارغ از ماجراهای ریز و درشت مهره‌های خارجی، تا دلتان بخواد از این قبیل اتفاقات و اشتباهات در فوتبال کشورمان داریم که همه، ناشی از عدم مدیریت صحیح و بی‌توجهی مدیران به احساسات هواداران و علاقه‌مندان است. مدیرانی که اتفاقاً مدام برای محبوبیت، ژست مردم‌داری می‌گیرند. به بهانه ماجرای پیش آمده برای باشگاه استقلال، مروری داریم بر چند اتفاق و اشتباه وحشتناک فوتبال ایران در عرصه بین‌المللی که غرامت و تبعات سنگینی به دنبال داشته است.

حذف تیم ملی امید از انتخابی المپیک لندن

اصل ماجرا چه بود؟
برای صعود به المپیک لندن، باز قضا همیشه تکرار شد و بی‌اطلاعی از محرومیت یک بازیکن، حسرت امیدها را ۴۰ ساله کرد. ملی‌پوشان امید که در بازی رفت در اریل ۱- صفر مقابل عراق پیروز شده بودند، در بازی برگشت و طی اتفاقی عجیب در ورزشگاه آزادی ۲- صفر مغلوب عراق شدند و با شکست ۱-۲ در مجموع از ادامه مسابقات حذف شدند. بعد از بازی معلوم شد بازیکنان تیم امید، ساعتی قبل از بازی متوجه شده بودند که به دلیل استفاده از بازیکن محروم در بازی رفت، نتیجه به سود عراق اعلام شده‌است و رمقی برای بازی نداشتند. ماجرا وقتی عجیب‌تر شد که معلوم محرومیت «کمال کامیابی‌نیا» چندین بار به فدراسیون فوتبال اعلام شده بود و با وجود همه این‌ها، بازیکن فعلی پرسپولیس در بازی رفت، در دقیقه ۸۹ برای کنترل نتیجه بازی به میدان آمده است.

نتیجه چه شد؟
اعلام نتیجه ۳ برصفر به سود عراق در بازی رفت و حذف یکی از شایسته‌ترین تیم‌های ملی امید از انتخابی المپیک لندن.

چه کسی مقصر بود؟
رئیس وقت فدراسیون فوتبال، «ترابیان» مسئول روابط عمومی و بین الملل و «حاجیلو»، سرپرست تیم ملی امید.

پرسپولیس، شرکت کوپیان و کسر ۷ امتیاز

اصل ماجرا چه بود؟
«رافائل» نیجریه‌ای که در زمان آری‌هان به عضویت پرسپولیس درآمد بود، بعد از برکناری این مربی و به علت عملکرد ضعیف، از پرسپولیس جدا شد. این بازیکن و شرکت کارگزارش «کوپیان» به خاطر پرداخت نشدن مطالبات‌شان از باشگاه پرسپولیس شکایت کردند. فیفا موضوع شکایت را به دادگاه عالی ورزش ارجاع داد و CAS با ارسال نمایی به باشگاه پرسپولیس اعلام کرد این باشگاه باید مبلغ ۱۹۰ هزار یورو (۵۵هزار یورو به رافائل و ۱۳۵ هزار یورو به شرکت کارگزار) پرداخت کند. پولی که به موقع پرداخت نشد و داستانی برای پرسپولیس ساخت که می‌توانست تیم دوست‌داشتنی افشین قطعی در فصل هفتم را از قهرمانی محروم کند!

نتیجه چه شد؟
با پرداخت نشدن بدهی رافائل، فیفا ۶ امتیاز از تیم پرسپولیس کسر کرد. ماجرا وقتی تلخ‌تر شد که گفته شد این بازیکن مبتلا به بیماری هیانیت بوده و مسئولان باشگاه بدون این که از وی آزمایش پزشکی بگیرند، با او قرارداد امضا کردند.

چه کسی مقصر بود؟
در آن مقطع پرسپولیس محله برو و بیا بود. تیم، هفته‌ای یک مدیرعامل و سرمربی عوض می‌کرد. البته آن زمان انصراری فرد در راس باشگاه پرسپولیس و همه کاره بود.

حذف سپاهان از لیگ قهرمانان آسیا

اصل ماجرا چه بود؟
در سال ۱۳۹۰ نماینده ایران در لیگ قهرمانان آسیا با وجود پیروزی در مرحله یک چهارم نهایی در میدان مسابقه برابر السد قطر، به خاطر یک اشتباه حذف شد. رحمان احمدی، دروازه‌بان سپاهان در آن زمان در بازی رفت به خاطر بازی‌هایش با پیراهن پرسپولیس، دو اخطاره بودو نباید بازی می‌کرد، اما مانند اشتباهی که برای تیم امید ایران رخ داد، این بازیکن به میدان رفت تا با وجود برتری یک برصفر در بازی رفت و ۲ بریک در بازی برگشت، در پایان سپاهان حذف شود. تیم بازنده السد در آن سال، در نهایت به مقام قهرمانی لیگ قهرمانان آسیا هم رسید تا حسرت سپاهانی‌ها بابت حذف غیر فوتبالی بیشتر شود.

نتیجه چه شد؟
با رای کنفدراسیون فوتبال آسیا، سپاهان در بازی رفت ۳ برصفر بازنده اعلام و در مجموع با نتیجه ۲ بر۳ حذف شد.

چه کسی مقصر بود؟
«علیرضا رحیمی» مدیرعامل سپاهان در آن مقطع به دلیل عدم آشنایی با قوانین، خریدی برای سپاهان داشت که برای این تیم گران تمام شد.

حذف استقلال از رقابت‌های لیگ قهرمانان آسیا

اصل ماجرا چه بود؟
استقلالی‌ها در بهمن ۱۳۸۵ فهرست اسامی بازیکنان و مربیان خود را که عازم لیگ قهرمانان آسیا بودند دیرتر از موعد مقرر به AFC فرستادند. در حالی که از مدت‌ها قبل از آن، کنفدراسیون فوتبال آسیا ۲۲ بهمن آن سال را به عنوان آخرین مهلت ارسال فهرست بازیکنان اعلام کرده بودو در شرایطی که سال قبل از آن، دو تیم اندونزی و تایلند به همین بهانه از دور مسابقات حذف شده بودند، استقلالی‌ها ۴ روز دیرتر مدارکشان را ارسال کردند. در آن زمان، امیر قلعه‌نویی رئیس سازمان فوتبال استقلال، در ابتدا مدعی شد که آبی‌ها به اشتباه با نام بازیکنان را طبق قوانین فیفا! فرستاده‌ایم؛ حالا شاید این ادعا بعدها توسط فدراسیون فوتبال رد شد و ژنرال طی مصاحبه‌ای، ضمن تاکید بر این که این کوتاهی، مشکلی برای استقلال ایجاد نمی‌کند، گفت: «فوقش جریمه‌اش را می‌دهیم!»

نتیجه چه شد؟
کنفدراسیون فوتبال آسیا، تیم استقلال را به دلیل عدم رعایت قوانین در ارائه فهرست مقدماتی بازیکنانش، از حضور در لیگ قهرمانان آسیا حذف کرد.

چه کسی مقصر بود؟
مقداد نجف‌نژاد، مدیرعامل وقت آبی‌ها و امیر قلعه نویی رئیس سازمان فوتبال استقلال. جالب این که نجف‌نژاد هم آن زمان در توجیه این اشتباه گفته بود: «ما اسامی بازیکنان را طبق قوانین فیفا! فرستاده‌ایم؛ حالا شاید چون با پست عادی ارسال شده، به دستشان نرسیده است!»

برگزاری بازی تیم ملی در شب عاشورا

اصل ماجرا چه بود؟
در حالی که برنامه مسابقات فیفا به‌طور معمول ۴ سال زودتر اعلام می‌شودو در آن برنامه، زمان برگزاری بازی‌های رسمی و تدارکاتی مشخص است، مسئولان فدراسیون فوتبال به برگزاری بازی تیم ملی در مقدماتی جام جهانی ۲۰۱۸ در شب عاشورا توجهی نداشتند. نتیجه این که کرای‌ها بنا به حقی که داشتند و البته زمان در اختیار داشتن لژیونرهای‌شان، با تغییر زمان بازی موافقت نکردند و بازی در شب عاشورا برگزار شد. اتفاقی که موجی از اعتراض‌ها را در کشور به دنبال داشت و حتی عده‌ای آن را غرض‌ورزی فیفا می‌دانستند.

نتیجه چه شد؟
بازی در همان روز برگزار شد و فدراسیون فوتبال ایران هم به خاطر برگزاری برخی مراسم و شعارهای مذهبی در استادیوم، طبق قوانین فیفا مشمول جریمه شد.

چه کسی مقصر بود؟
فدراسیون فوتبال وقت و البته شخص کفاشیان. هر چند که خودش زیر بار نمی‌رود. این ماجرا یک در س عبرت حساسی هم شد.

ZENDEGI - SALAM
ضمیمه روزانه روزنامه خراسان
پنجشنبه ۷ بهمن ۱۳۹۵
۲۷ ربیع الثانی ۱۴۳۸ • ۲۶ ژانویه ۲۰۱۷

۶۸۱

ساختار کج و کوله تیم‌های فوتبال ما!

چرا این حجم از اتفاقات عجیب در فوتبال ما رخ می‌دهد؟ برای درک بهتر ماجرا بد نیست ساختار تیم‌رئال مادرید را بررسی کنیم. ساختار مدیریتی رئال مادرید توسط هیئت رئیسه‌ای اداره می‌شود که اعضای آن، هر چهار سال یک بار با رای مستقیم هواداران انتخاب می‌شوند. از هفته‌های پیش از روز برگزاری انتخابات، نامزدهای ریاست باشگاه رئال مادرید با تشکیل ستادهایی در شهر به ویژه اطراف ورزشگاه «سانتیاگو برنابئو» به تبلیغات روی می‌آورد، به گونه‌ای که از نظر حجم و نحوه تبلیغات نامزدها همچون انتشار پوستر، تبلیغات دیواری، تبلیغات روی خودروها، ایستگاه‌های مترو، به هوا فرستادن بالون‌های تبلیغاتی و... این تبلیغات حتی از انتخابات ریاست جمهوری در یک کشور هم باشکوه‌تر به نظر می‌رسد و خب مدیرانی که برای حضور مجدد در باشگاه به رای هوادار نیاز دارند و تحت نظر رسانه‌هایی هستند که کمابیش بی‌رحمانه کار آن‌ها را ارزیابی می‌کنند، سعی می‌کنند عملکردی از خود به جا بگذارند که دوباره رای بیآورند. آن‌ها با خلاقانه‌ترین ترندها از امضا روی توپ یا جشن پیراهن و فروش پرچم هواداری تا جذب بهترین حامیان مالی، سعی می‌کنند بیشترین درآمد را روانه باشگاه کنند تا با این پول، بهترین عوامل از جمله بازیکن و مربی را داشته باشند اما در کشور ما هنوز خیلی از تیم‌ها با پول بیت المال اداره می‌شوند، مدیرها و حتی اعضای هیئت مدیره برای جلب توجه رسانه‌ها و مردم و بانیت حضور بیشتر در عرصه سیاست، بدون کمترین تجربه ورزشی وارد عرصه فوتبال می‌شوند و چون تیم دولتی است هیچ ابایی از صرف پول‌های آنچنانی برای پرداخت خسارت به فلان مربی، بازیکن و باشگاه ندارند! پولی را که طبق قرارداد، حق مسلم بازیکن بی‌کیفیت خارجی بوده به موقع پرداخت نمی‌کنندو بعد از شکایت طرف به فیفا با اضافه شدن هزینه دادرسی فیفا و جریمه و دیر کرد، به زحمت می‌دهند و در نهایت هم چون پرداختشان مشکل داشته، جریمه غیرنقدی هم می‌شوند! از این نمونه‌ها کم هم نداشتیم؛ ماجراهای اخیر بازیکن ملوان که فقط چند دقیقه برای باشگاهش بازی کرده، نمونه عجیبی است که در کنار بی‌شمار پرونده‌های باشگاه‌های پرسپولیس و استقلال، همه بیانگر نبود مدیریت صحیح بر تیم‌هاست. مدیران باشگاه‌ها که از حضور کوتاه و مقطعی خود به خوبی خبر دارند، به جای برنامه‌ریزی بلند مدت تمام سعی‌شان را می‌کنند تا با هزینه‌های عجیب و بدون توجه به زیرساخت‌های تیم‌داری، فقط بازیکن و مربی دهان پر کن جذب کنندو به اصطلاح بتر کاندت تا روی سکوها محبوب شوند و از آنجا که بدون هیچ زحمتی به واسطه اتفاقات غیرفوتبالی، دست پیدا کرده‌اند، خود را ملزم و متعهد به پاسخگویی به مردم هواداران نمی‌دانند و بی‌این که کسی بقیه‌شان را بابت کوتاهی‌هایشان بگیرد، بدهی‌ها را به مدیر بعدی تحمیل می‌کنند و می‌روند. در فوتبال ما که فدراسیون فوتبالش در بدترین شرایط و به واسطه اتفاقات غیرفوتبالی، چند سال قبل بهترین فدراسیون فوتبال شناخته شد، عجیب نیست باشگاه‌ها هم چنین رنج روحی را به هوادار تحمیل کنندو بعد هم ادعای موفق بودن و ارائه بیلان مثبت کاری داشته باشند!

معاون فنی سابق سازمان تربیت بدنی

در گفت‌وگو با «زندگی سالم»

لیگ حرفه‌ای، به مدیران حرفه‌ای نیاز دارد!

مصطفی میرحاجیان - به تازگی و بعد از ماجرای که برای تیم فوتبال استقلال تهران اتفاق افتاد، بحث‌های زیادی در زمینه اشتباهات و بی‌تدبیری‌های رایج در فوتبال ایران، برسر زبان‌ها افتاده است. زندگی سلام هم با «سعید قافقی» معاون فنی سابق سازمان تربیت بدنی بی‌تدبیری‌های مسئولان فوتبالی می‌گوید: «باشگاه‌های فوتبال ایران «مدیریت ورزش، یک مدیریت جهانی است و اگر مدیران ورزشی ما تا تراز و استانداردهای جهانی کار کنند، کمتر شاهد این اشتباهات خواهیم بود. در این بی‌تدبیری‌ها، نه تنها باشگاه، بلکه فدراسیون هم مقصر است چرا که ما در فدراسیون فوتبال‌لمان، مدیری با استانداردهای جهانی نداریم. یادم است زمانی که به المپیک سیدنی رفته بودیم و من هم آن زمان به عنوان معاون ورزشی کشور حضور داشتم، متوجه شدم کسی مرا که معاون ورزشی ایران بودم نمی‌شناخت و لی همان زمان و همان جا، همه آقای «قلم سیاه» را که رئیس فدراسیون قایقرانی و دبیر کل فدراسیون آسیا و نائب رئیس فدراسیون جهانی در این رشته بودمی شناختند. این نشانه‌ای از حرفه‌ای بودن این مرد و برخورداری وی از استانداردهای یک مربی و مسئول ورزشی در حد و اندازه بین‌المللی بود». قافقی در ادامه، درباره دولتی بودن باشگاه‌ها و تاثیر آن بر بی‌تجربگی تیم‌های مسئولان فوتبالی می‌گوید: «باشگاه‌های فوتبال ایران از مردم تغذیه می‌کنند و هزینه‌های بالای تیم‌های دولتی از جیب مردم پرداخت می‌شود. قطعاً در کشور ما فوتبال شفاف‌ترین ورزش است به این دلیل که ما در فوتبال حرفه‌ای هستیم و یک لیگ حرفه‌ای داریم، منتها لیگ حرفه‌ای ما مدیران حرفه‌ای هم نیاز دارد و باید در این حیطه، مدیرانی به کار گرفته شوند که توانایی تاثیرگذاری‌شان، ثابت شده باشد. به نظر من مدیرتا زمانی که در ضرر و زیان باشگاه سهیم نباشد، دل نمی‌سوزاند و هزینه‌ها را کنترل نمی‌کند. مهم‌ترین معیار موثر بودن یک مدیر ورزشی، تجربه است. تجربه کمک می‌کند به فهم و رعایت قوانین داخلی و بین‌المللی و مدیریت بهتر. یک اصل اساسی در ورزش داریم و آن هم وفای به عهد و امانت‌داری است. جایگاه مدیریت هم امانتی در دست مدیر است و هیچ مدیری تا ابد مدیر نخواهد بود. پس باید مدیرهای ورزشی حواسشان را جمع کنند.»